

50 Børn i en Klasse, men at Børneantallet i hver Klasse skal nedsættes til 37. Det anser jeg for en betydelig Forbedring. I alle de Skoledistrikter, hvor man har flere Børn i Klasserne, vil Loven derigennem faa Betydning med Hensyn til at forbedre Undervisningen. Men med Hensyn til Spørgsmaalet om Kommunernes Stilling i Fremtiden er der kun een Kommune, der kan være fuldt tilfreds, og det er Kjøbenhavns Kommune. (Afbrydelse af K. M. Klausen.) Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ryster paa Hovedet og ikke er tilfreds, saa er det, fordi han er meget utaknemmelig anlagt. Jeg betragter de 170,000 Kr. til Kjøbenhavns Kommune som en Plet paa Loven, en Plet, jeg ikke har kunnet vadske af, skønt jeg ærlig har bestræbt mig derfor; men det er jo behageligt for en Kommune at inkassere hvert Aar 170,000 Kr. uden at have anden Forpligtelse end den at tage mod Pengene. Jeg har gjort den, som jeg tror, rigtige Opfattelse gældende, at det er et farligt Præcedens, man her er kommen ind paa, at man her er kommen ind paa at skænke 170,000 Kr. om Aaret til Kjøbenhavns Kommune i et Anliggende, der egentlig ikke vedrører Kjøbenhavn. Det gør man, fordi man faar Lov til at lave lidt om paa Skolevæsenet uden for Kjøbenhavn og i det Øjemed at anvende ca. 1½ Mill. Kr. om Aaret mere, end der nu ydes til det offentlige Skolevæsen. Kommunernes Indflydelse paa Skolevæsenet er jo efter denne Lov ikke bleven synderlig anderledes, end den var i Forvejen. Jeg erkender, at det er heldigt for Skolevæsenet, at det dog er lykkedes os at afdære de Udfald, der have været gjorte imod den nuværende Ordning af Lærernes Kaldelse. Det manglede da ogsaa bare, at man for at komme til at give 1½ Mill. Kr. mere til Skolevæsenet ogsaa skulde afstaa den Ret, som Befolkningen gennem Kommuneraadene har paa Lærerembedernes Besættelse. Det væsentlige, der er naaet i denne Henseende, er jo, at man er bleven staaende ved den nuværende Ordning, dog saaledes, at det Skøn, som Myndighederne hidtil have kunnet øve, er indskrænket til to Ting: Lærerdygtigheden og Lærernes moralske Vandel. Jeg finder mig overbevist om og nærer i alt Fald det Haab, at den højtærede Minister loyalt vil udføre Loven, ikke blot efter dens Ord og Bogstav, men efter hvad der i dette Ting har været Meningen med Bestemmelserne om Kaldelsesretten. Med Hensyn til Spørgsmaalet om

Lærernes og Lærerindernes Lønninger erkender jeg, at der er taget et billigt Hensyn til dem, og det fortjene de. Jeg har altid erkendt og erkender her, at Lærerne og Lærerinderne flere Steder ere uheldig stillede i økonomisk Henseende, og at den Ordning af Embederne, som hidtil har været gældende, og som har medført, at Lærerne have maattet søge fra det ene Embede til det andet for at komme fra de mindre til de større, har været uheldig for Lærerne og ikke været til Skolevæsenets Tarv. Den Ordning, der nu tilvejebringes, hvorefter det for saa vidt kan være en Lærer temmelig ligegyldigt, hvor han ansættes, naar han ellers overhovedet kan komme ud af det med Befolkningen, idet han saa begynder med en mindre Begyndelsesløn og efterhaanden med Aarene faar mere, indtil han naar den Højde, som Loven foreskriver, er en Lønningsmaade, der er i Lærernes Interesse og derved ogsaa vil vise sig at være i Folkeskolens Interesse. Uagtet jeg altsaa for mit Vedkommende maa beklage, at Skoleloven i den Skikkelse, den nu vil faa, ikke medfører en mere gennemgribende Reform af vort Skolevæsen, men hovedsagelig er en Lønningslov, og uagtet jeg beklager, at de mange og alvorlige Forsøg, der have været gjorte, saavel af Flertallet som af enkelte Mindretal, paa at tilvejebringe en større Indflydelse for Kommunerne, ere mislykkede, erkender jeg, at Loven, som den vil blive efter de foreliggende Ændringsforslag, er et Fremskridt fra den bestaaende Tilstand, om end et mindre Fremskridt, og netop fordi jeg erkender det, anbefaler jeg mine Meningsfæller at stemme for det Skolelovsforslag, der her i Dag foreligger til Afstemning, hvorved jeg tror, det vil lykkes os at tilvejebringe en Skoleordning, der vil bringe Ro i Forhold, som i saa mange Aar have været saa omstridte. Ogsaa jeg ønsker, at den Forandring, her gøres, maa være til Folkeskolens sande Tarv.

M. Madsen: Det er jo ret overflødig for mig at anbefale mine Meningsfæller at stemme for den foreliggende Indstilling; men jeg vil for en Ordens Skyld gøre det, idet jeg i det hele er enig i, at man maa tiltræde den. Jeg vil benytte Lejligheden til med det samme at sige, at jeg i et og alt kan godkende Flertallets ærede Ordførers Fortolkning saavel af den foreliggende Overenskomst som af Loven og de Forandringer, der ere skete. Jeg vil derfor bringe en Tak først og fremmest til Landstinget, der har vist den største Re-